

شماره پرسش: ۲۲۴۹۳

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۷/۵/۱۸ ۰۴:۰۶:۳۲

متن پرسش

با عرض سلام و خدا قوت به مظهر حضرت محیی. به لطف خدا بنده خویشتن مجرد خویش را ادراک کرده و می توانم با آن مانوس و آرام باشم. وقتی به خودم رجوع می کنم غیر زمانی و مکانی خود را می یابم اما خواستم عدم زمانمند، مکانمند بودن مجردات را از طریق استدلال بیاموزم. بسیار سپاسگزارم

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: این موضوعی است که جناب ملاصدرا در «حرکت جوهری» به خوبی اثبات می کند. موفق باشید